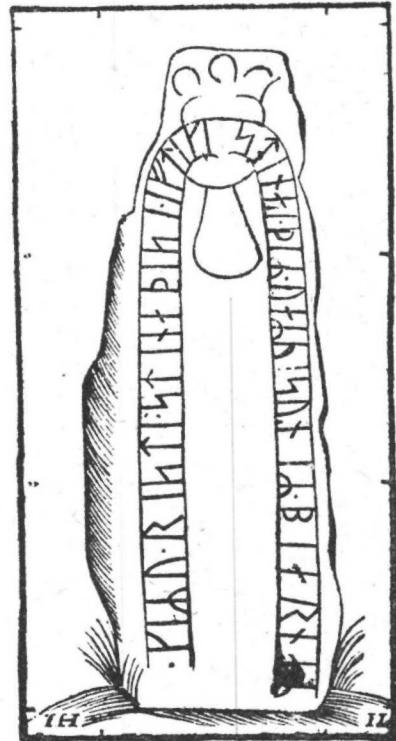

Ämnet är gråsten; stenens yta är mycket ojämn och stenarten kornig. Höjd 1,76 m, bredden vid foten 62 cm, i toppen 28 cm. Slingans bredd är 9—12 cm.

Det första namnet har säkerligen varit **kir[i]**, B. 892 **kiru**, **R** är nästan utplånat, synes som en skugga, tydligast äro övre staven och vänstra bistaven, **i** är alldeles borta. Ut **risti** och **pisi** är övre staven på **s** förlängd till nedre linien. Punkt finnes efter **stina**, vilket ord är matt. Ut **iftir** är **R Y**, alltså stupad, vänstra bistaven är svag. Staven därefter måste vara en ornamentslinie, som korsar slingan, och borde motsvarats av en parallell till höger, vilken dock icke kan spåras. Avståndet mellan staven av **Y R** och följande **s** är 6 cm. Den avlidnes namn är **stinkl**; **r k** gör först intryck av **t a** som i B. 892, emedan bistaven synes fortsatt $\frac{1}{2}$ cm till vänster om staven, och den uppåtgående fåra, som fortsätter bistaven av **t** till övre linien, skulle kunna vara naturlig lika väl som huggen, vilket den dock säkerligen är; **n** är mycket matt; **l** är däremot synnerligen tydligt. Från nedre punkten i kolon efter **uaru** utgår nedre delen av **Λ**, vars topp når upp till övre linien från övre punkten, uppenbarligen en rättad felristning.

Inskriften är följande:

· **kir[i]** · **risti** · **stina** · **pisi** · **iftim** **stinkl** · **pir** · **uaru** : **sunir** : **biarnar**

B. 892.

Översättning: Gere reste dessa stenar efter Stenkil. De voro söner av Björn.

203. Gottlösa, Veta sn, Vifolka hd.

Pl. LXXI. Fig. 2.

Litteratur: W. 133; *Ransakning* 1667—84; P. A. Säve, *ATS*. I, s. 90; *Reseber.* 1861, s. 57; C. F. Nordenskjöld, *ÖFT*. I, s. 55; *Reseber.* 1870—71.

Underligt är, att denna runsten icke upptagits i Bautil, då den uppenbarligen inbegripes uti uppgiften i *Ransakning* 1667—84: »Norr om Gothelösa By finnes först widh stoorä vägen 2 Steenar med Runske Bookstäfwor och såssom delinierade Wapn uppa.»

P. A. Säve hörde 1861 berättas, att en runsten, lika hög som föreg. Ög. 202 men smalare, stått inbyggd i samma bod som denna intill 1824, då den borttogs av en person, som byggde ett stall. Efter P. A. Säves besök blev den enligt C. F. Nordenskjöld inlagd i vedbodens stenfot, sönderslagen i två delar. Den är nu hopsatt med järn och rest på gårdsplanen.

Ämnet är rödaktig granit. Höjden är 1,95 m, bredden vid foten 1,28 m. Slingans bredd är 13 cm.

Inskriften har uppenbarligen börjat nedtill till vänster, men vänstra sidans slinga är nästan fullständigt förstörd. 1 är **Λ R**, som synes följt av punkt. Efter punkten står 2 **ƿ k** under järnet, 22 cm ovanför finnes 3, toppen av en stav och därefter 4 **ƿ k** vid korsets vänstra övre flik. Namnet torde alltså haft **[ki]R** till första led, och då 2 **ƿ k** möjligen varit **Y m**, till andra led kanske *-mundr*. 10 cm från 4 **ƿ k**, vars stav står på vänstra korsarmen, tyckes toppen av en stav finnas i stenens kant; 25 cm därovanför tyckes **R r** finnas i behåll och stå på 6 **i**, börjande toppslingan, varefter följer 7 **s** och 8 **t**, vars vänstra bistav tyckes tydlig men den högra ej skönjbar. Slinglinien utgör där-
efter 9 **i**. Dessa topprunor äro emellertid alla högst osäkra, ingen reda kan där fås.

Vänstra sidans runor äro alltså: — R k - m — — — *risti*
¹ m k
²

Högra sidans slinga innehåller **stin · pensi**. I **stin** är **s** mycket svagt, på **t** staven tydlig men bistavarna mycket otydliga. I **pensi** har **e** tydlig prick.

Fotsidans runor: **uiurn · sui** äro tydliga. Det sista **i** måste hava varit **n**, men något spår av bistav kan ej upptäckas.

Namnet **uiurn** är eljest obekant. Troligen är **b** avglömt, så att **ui[b]urn** *Vi-b(i)urn* är åsyftat, jfr **uibarn** Ög. 47 Herrstaberg.

Översättning: N. N. reste denna sten efter Vibörn sin son.

204. Viby kyrka, Vifolka hd.

Pl. LXXII. Fig. 1.

Litteratur: B. 895; L. 1162; W. 123; Broocman, *Beskr. öfver Östergötland*, s. 752; C. F. Norden-
skjöld, *ÖFT*. I, s. 55; *Reseber.* 1871, s. 98, teckn.; E. Ihrfors, *Ostrog. sacra*, s. 24, teckn.

Runstenen ligger som tröskel till materialboddörren, en sidobyggnad till tornet, dess bägge ändar äro gömda av muren. Stenen är av röd granit, den synliga längden 95 cm, bredden i toppen 60 cm, vid foten 76 cm. Slingans bredd är 12 cm. Ristningen är mycket nött av tramp.

B. 895 läser först **sti**, som är slutet av ett namn, troligen **tusti** såsom Ög. 210 Kårarp. Punkten därefter är icke klar. I **rispi** är första **i** så gott som utplånat, **s** skönjbart, punkten därefter icke. Uti **ef[tir]** har **e** tydlig prick, av **f** synes blott 5 cm nedifrån, det övriga är dolt av muren.

I slutraden är första runan 15 **k**, bistaven träffar övre linien 6 cm från staven. 16 **i** är svag och osäker, 17 **t** med tämligen tydlig bistav. 18 **s** ser vid första påseendet ut som **ƿ**, men staven kan ej följas nedom bistaven. 19 förefaller som **n** med korta kännestreck. B. 895 **þ11+1·Y12·Λ††**

5 cm från staven till 19 står en punkt, och 11 cm därifrån finnes 20, övre delen av en stav, följd av 21 **k**. Uti sista ordet **sin** är **s** en skugga, **in** och punkten alldeles i behåll.